מדות למעוטי וכל"ל ל"ל

היה אורך קפ"ז על רוחב קל"ה כדתנן במסכת *מדות (דף לה.): למעוטי הלכה לגמרא הבנויות מולה לו ופתוחות לתוכו שלא נתקדשו בקדושת עזרה בשירי מנחה ובשיר של פגעים ובתוריס ותומים שמקדשים בהן את העזרה ובהליכה סביב כדתמרינן בשבועות (דף יד.): ה"ג תני תנא קמיה דרב נחמן כל העזרה תורה אור

דעד סכי כו' כתלר אהל ל"ל

היה אורך קפ"ז על רוחב קל"ה אמר ליה הכי אמר לי אבא כו': **ואוכלין שם קדשי קדשים** · *דהכי הוא ע) דהוה קדושה) בקדושת אהל אהל מועד לאכילת קדשי קדשים ומפי מהכי לא קדשים עזרה והוא אהל כל העזרה ובתוכו היכל ואולם ובית קדשי הקדשים והתם לאחורי בית הכפורת וי"ל אמה אויר מאחורין: ושותפין. שם קדשים קליס *גרסינן: (חייבין) עליו משום טומאה: **סחלונות** · עובי אהל החלונות שבחומות העזרה סביב מבפנים ועובי החומה ברחבה למעלה: **מגינה** · דקדשי והיכי מלי למעוטינהו: ה"ג אלא למעוטי לבסות לי בבנויות בחול ופתוחות לקדש יא): שהבהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ושירי מנחה אלמוד לומר °בחצר אהל מועד יאכלוה: **התורה ריבתה חצירות הרבה** ד) (אצל) **אכילה** אמר רבא *לאכילה שאני אבל לענין טומאה לא והתניא *לשבות הבנויות לחול ופתוחות לקודש כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ואין שוחטין שם קדשים קלים וחייבין משום טומאה: **מדרבנן** · מלות חכמים היא שלא יכנסו להן בטומאה אבל כרת וקרבן ליכא: **נפקא מינן לנשכום כו'** · ומדמרבינן להו לענין אכילה ס"מ קדושתם הן מן התורה דלי מדרבנן וקרא אסמכתא הוא היאך הקילו חכמים: לענין דבר ולהכשיר מקום חול לאכילת קדשי קדשים: **אלרום סרכם** · במקום קדוש בתור אהל מועד: **לאכילה שלמי** · דרכי בה קרא חגרות הרבה: **ואין שוחטין שם קדשים קלים** · דהא בעינן לפני אהל מועד למעוטי לדי לדדין: **לאו אמרת** · דקתני בה לא שוחטין אלמא לא חייבין מני ממי "אין חייבין" משום טומאה: **מי לא תפקינן** ג) **(לאכילה שמיטה) כנגד שפתח** · כשהיה פתחו מכוון כנגד פתחי בית החליפות: **קדשי שמש שלמי** · גזירת הכתוב היתה במילואים אבל קדשי דורות אינם כן דכתיב "התורה ריבתה חצרות הרבה": **ביום שמשה זובח את מקריב ביום שלמי אתה זובח אי אתה מקריב** · הכי גרסינן לה בכולה סוגיא יד) כך מלאתי מוגה והכי פירשה ביום הקריבו את זבחו ולא מהגיה ליה הלגה ברחם המזבח לאכשורי טו) לזריקה למחר: לגופיה

* אבל לגבי אכילה אמרינן לאכילה שאני דבמי הה קלא

הסתיים כנגד ל"ק

* נלמד טקיות הגאי נובעת מכן קלל. קתני בעינן הלכות "מתוכה ביתה חלנות" לגבי אבל אכילה [לעיל נה:] דאמרת שאין בעינן כנגד הפתח

* דלאכילה בעינן אותם ל' פטרין דלאכילה לא בעינן כנגד הפתח (מאחר שהי' ביתי כדלעיל) "בתלב אוהל מועד יאכלוה"

[מנחות כ:]

ויקרא ג: טל

ואם נדר או נדבה בהמה קריבו ביום הקריבו אות בהמו יאכל ומאחרת ולמחרת מאמו יאכל

⊛ בעונה מאחרים מלגו בגאנו המצבה-ער כי הבנות ב. ל"ה מלגוות

ל"ל ומפרש ר"ם

ל"ל ומפרש דלמידי כו' ובמנחות שם כתבו בע"ת

אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש" תני תנא קמיה דרב נחמן "כל העזרה היתה קפ"ז על רוחב קל"ה" אמר ליה הכי אמר ס) לי אבא "כגון זה כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ושוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה", למעוטי מאי אילימא למעוטי חלונות (דלתות) ועובי החומה תנינא *"החלונות ועובי החומה כלפנים" ואלא למעוטי לשבות, ג) (אי) בנויות בחול ופתוחות לקדש *והתנן "תוכן קודש מדרבנן, ודאורייתא לא והתניא ג) לשבות בנויות בחול ופתוחות לקדש מנין שהכהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ושירי מנחה תלמוד לומר °בחצר אהל מועד יאכלוה" התורה ריבתה חצירות הרבה ד) (אצל) אכילה אמר רבא *לאכילה שאני אבל לענין טומאה לא והתניא *לשבות הבנויות לחול ופתוחות לקודש כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ואין שוחטין שם קדשים קלים וחייבין משום טומאה לא אמרת "אין שוחטין" תני נמי "אין חייבין" בשלמא אין שוחטין בעינא כנגד הפתח וליכא אלא "אין חייבין" אמאי, דלמעמיך אין שוחטין מי לא עסקינן ה) (דאיכא) שחיטה) כנגד הפתח דאי (ליכא) למאי איצטריך אלא אף על גב *דקא שחיט כנגד הפתח תני "אין שוחטין" משום דלא ו) (קדיש) תני נמי "אין חייבין" לאכילה לא בעינן כנגד הפתח והתניא *רבי יוסי ברבי יהודה אומר שני פשפשין היו בבית החליפות גובהן שמונה) כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים: אמר רבינא סמי מכאן אכילה, ברחיב °בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו קדש שעה שאני: אמר רב יצחק בר אבודימי ח) מנין לדם *שנפסל בשקיעת החמה שנאמר יום ס יום הקריבו את זבחו יאכל ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב, האי מיבעי ליה לגופיה

דעד סכי כו' כתלר אהל ל"ל

סמחים פה:

ל"ל גרסינן פס"ד ומפ"ד למעוטי מאי מיינן עליו כו'.

תוספתא דמעשר שני פ"ח ע"ש

* אבל לגבי אכילה אמרינן לאכילה שאני דבמי הה קלא

הסתיים כנגד ל"ק

* נלמד טקיות הגאי נובעת מכן קלל. קתני בעינן הלכות "מתוכה ביתה חלנות" לגבי אבל אכילה [לעיל נה:] דאמרת שאין בעינן כנגד הפתח

* דלאכילה בעינן אותם ל' פטרין דלאכילה לא בעינן כנגד הפתח (מאחר שהי' ביתי כדלעיל) "בתלב אוהל מועד יאכלוה"

[מנחות כ:]

ויקרא ג: טל

ואם נדר או נדבה בהמה קריבו ביום הקריבו אות בהמו יאכל ומאחרת ולמחרת מאמו יאכל

⊛ בעונה מאחרים מלגו בגאנו המצבה-ער כי הבנות ב. ל"ה מלגוות

ל"ל ומפרש ר"ם

ל"ל ומפרש דלמידי כו' ובמנחות שם כתבו בע"ת

קדשי מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה · פירש בקונטרס דלא מהניא ליה הלגה ברחם המזבח לאכשורי לזריקה ומימה הניחא למאן דאמר *אין ליגה מועלת ברחם של מזבח אלא למאן דאמר מועלת למה לי קרא בלילה אין יכול לזרוק דביום לעולם כתיב (שם ז) ולמחר מיפסל בעמוד השחר כאימורים וכי תימא דאיצטריך קרא משום אימורין דקיימא לן (לקמן דף פד.) אם עלו לא ירדו וקמ"ל בדם דירדו ואליבא דמאן אי לר"ג האמר לקמן פרק המזבח מקדש (דף פג.) דלא ירד אף בדם ואי לרבי יהושע הא אמר דאין המזבח מקדש פסולין שלא ירדו אלא בהקטרה ואם כן קרא דהכא למה לי ויש לומר דאיצטריך קרא לפסול דם בלינה משום דהוה אמינא דלא מיפסל כי היכי דאין חייבין עליו משום פיגול ונותר ומיהו אין טעם זה נכון והרי עליים ולבונה לר' שמעון (נעיל דף מו:) דאין חייבין עליהם משום נותר ומיפסלי בלינה היכא דקדשו בכלי ועוד דהוה ליה למימר מנין לדם שנפסל בלינה ויש לפרש שקיעת החמה הייט תחילת שקיעה קודם לאת הכוכבים ז) כדאמר דמשקיעת החמה ועד לאת הכוכבים ד' מילין בפרק מי שהיה טמא (פסחים לד.) וחשוב יום לענין יח) שמלוקן ביום ומפסוק מיותר ממעט ליה הכא מביום הקריבו יט) (ראיכא) שחיטה) וכבל דוכתא חשוב יום עד לאת הכוכבים כדאמר אף על פי שאין רחיה לדבר זכר לדבר ואמנם עושים במלאכה ואליים מחזיקים ברמחים מעטים השחר ועד לאת הכוכבים ואומר והיה לנו הלילה משמר ויהיה מלאכה בפ"ב דמגילה (דף כ:) והשתא לא הוי כמו שקיעת החמה דמסכת תענית (דף יב.) כ) כל תענית שלא שקעה עליו חמה ליט תענית וקבלה בידיו בלאת הכוכבים ובמי שהיה טמא (פסחים דף פג:) נמי הכי משמע דנפסל הדם בשקיעת החמה שקודם לאת הכוכבים לרבע מילין דחשיב דרך רחוקה מן המודיעים משום דלא מצי לירוקים עד תחילת שקיעת החמה דקעבר כא) עליה זמן שחיטת הפסח (ואין) לדמות ההיא דמי שהיה טמא רבנן עבוד הרחקה כדי שלא יבא לידי הלגת דם וכדי לזרוק בפסח והעמידו דבריהם במקום כרת והאי דלא חשיב ליה בפסחים בהדי תיאך בפ' האשה (דף לג.) ה"ג לא חשיב תחיכת יבלתו והבאתו מחוץ לתחום דלא חשיב אלא דברים של מידוש והא דאמר בשמעתא כב) דנאכלין ליום אחד מחשבים בדמו משקשקע החמה היינו תחילת שקיעה ג) ומדאורייתא ולא לאת הכוכבים דומיא כד) דאימורין ובשר דחשיב לקמן בהדי דם ומשקשקע החמה דלקמן לא הוי כמו משקשקע החמה כה) בעלמא דרגיל רבינו תם לפרש דשקיעה דוחקא משמע תחילת שקיעה אבל משקשקע משמע סוף שקיעה משום דקשה ליה דבסוף פרק במה מדליקין (שבת דף לד:) כו) משמע משקיעת חמה עד לילה תלתא ריבעי מיל ובפרק מי שהיה טמא (פסחים דף לד.) משמע דמשקשקע החמה עד לאת הכוכבים ארבע מילין ותשיב ליה במדידת היום כז) *דמפרש רבינו תם דמשקיעה משמע תחילת שקיעה שהחמה מתחלת ליכנס בעובי הרקיע *ואתי שפיר דאיידי דבסמוך קתני גבי דם כח) בשר קדשים קליס ובבשרם משקשקע החמה של יום שני הייטו על כרחך לאת הכוכבים תני נמי האי ליטמא גבי דם אף על גב שתלוקין זה מזה: [ועיין תוס' שבת לפי ד"ה תרי תילתי מיל ותוס' פסחים לד. ד"ה ר' יהודה ותוס' מנחות כ: ד"ה נפסל]:

לגופיה

[לקמן פג.]

סא ב מיי' פ"ו מהל' בית הבחירה הלכה ע ופ"י מהלכות מעה"ק הלכה ס:

סב ג ד ה ו מיי' פ"ו מהל' בית הבחירה הלכה מ:

סג ז מיי' פ"ח מהל' פסה"מ הלכה נ ופ"ד מהלכות מעה"ק הלכה ג:

פסחים פו. מעבר שני פ"ג מ"ח יומא כב.

נוטא מהנה

(מדקה) קטיות

תעובות

בירור דינא של הלכות אות יט לפי דין עצמה לגבי לומאה, ואכילת קדשי קדשים, ושחיטת קדשים

שיטה מקובצת

ס) אמר אבא כגון א כהנים אוכלין שם קדשי קדשים כו' וחייבין עליהן משום טומאה כו' למעוטי חלונות ועובי החומה: ב) לשכות אי דבנויות: ג) והתניא מנין ללשכות בנויות כו' לקדש שהכהנים נכנסין: ד) חצרות הרבה לאכילה אמר רבא לאכילה שאני וטומאה לא והא אנן תנן תוכן קדש מדרבנן ודאורייתא לא והתניא מנין ללשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש שהכהנים נכנסים לשם: ה) עסקינן דקא שחיט כנגד הפתח דאי שלא כנגד הפתח למאי אצטריך: ו) דלא קדשי תני: ז) נובהן שמונה להכשיר את כל העזרה כולה לאכילת: ח) מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה ' וא"ת ותיפוק ליה משום דאינו ראוי לכפרה רק באותו יום דהא בלילה אינו ראוי לזריקה משום דכתיב ביום צוותו ואם לפחות הרי הוא נפסל בלינה בעמוד השחר בלא שעמא דשקיעת החמה וס"ת דבעי היכא שהעלתהו מיד אחר שקיעת החמה קודם עמוד השחר בראשו של מזבח ד לינה אינה מועלת בו ושקשה חגיגתא לפ"ד אין לינה (פוסלת) [מועלת] בראשו של מזבח אלא לפ"ד מועלת מאי איכא לפיסר ופר"ת דמיירי הכא בתחלת שקיעה ואע"ג דסתחלת שקיעה ועד צאת הכוכבים ד' מילין הוא ואכתי יממא אפ"ה נפסל מתחלת שקיעת החמה מקרא דביום הקריבו דאם [אינו] ענין ללילה דמביום צוותו נפקא תנהו ענין לתחלת שקיעת החמה.

נוטא

דמ טוא נגיר דד טקיות החמה נפסל

מבנה

קטיות ודלגאות טוגות על דראת פסוק ויקרא ג: טל כאקור לדגל

נוטא

האם לאכילה (דקדי קדשים) בעינן "כנגד הפתח"

מבנה

(מדקה) קטיות

תעובות

ס א מיי' פ"ט מהל' בית הבחירה הלכה ד:

מהר"ם ; ס) הוא דהויא קדוש אות ה' ה' נמחק: י) נרסי' הס"ד ומה"ד למעוטי מאי דאין חייבין עליה: יא) לקדש והא אנן תנן תוכן קדש מדרבנן ומדאורייתא לא והתניא מנין ללשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש שהכהנים: יב) הכמים על דבר תורה להכשיר מקום חול: יג) סוגיא וכך מצאתי מוגה והבי פירושא: טו) לאכשורי זריקה למחר: טז) שאני · תימה כיון דתרוייהו נאכלים בעזרה כדמייתי לעיל תלמודא מתאכלי בפקום מהור הרוייהו נמי לשון לפתח אהל מועד ועוד דבשום מקום לא אמרינן קדשי שעה שאני להתיר אלא להקל ור"ל דה"ק שאני קדשי שעה דהיינו מילואים דגזירת הכתוב בכל מקום באהל מועד שנאמר ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים אבל קדשי דורות איתרבו כדאמרינן: יח) הכוכבים כדאמרינן: יט) לענין ביום צוותו ומפסוק כו' חיבת שכצוותן נמחק: יא) הקריבו דאם אינו ענין ללילה דמביום צוותו נפקא תנהו ענין לתחילת שקיעת החמה: כ) דאמרינן כל: כא) תיבת עליה נמחק: כב) דאמר בשמעתא משום דנאכלין: כג) תיבת ומדאורייתא נמחק: כד) דומיא דבשר דה שיב לקמן: כה) החמה דבעלמא: כו) מדליקין פליגי אי משקיעת החמה עד לילה (תרי) [תלתא] ריבעי אי לא ובפרק מי שהיה פמא: כז) היום ומפרש ר"ת: כח) תיבת בשר נמחק: